

Universitätsbibliothek Paderborn

**Postilla Guillermi super Epistolas et Euangelia: per totius
anni circu[m]itum: De tempore/ Sanctis/ et pro defunctis**

Guilelmus <Parisiensis>

Basel, 1513

VD16 E 4385

D[omi]nica post octauas pe[n]tecostes Vicesimat[er]tia Euangeliu[m].
Abeuntes pharisei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30573

Dominica. XXIII. post octa. Pentecôte.

E Queritur utrum deus sit magis misericordia cors $\hat{\eta}$ iustus vel econuerso? Responde

An de ma cors $\hat{\eta}$ iustus vel econuerso? Responde
gis sit misericordia cors sic $\hat{\eta}$ iusti
roris $\hat{\eta}$ iustus vel econuerso: tamen misericordie effectus

stus. plus in nobis reluet $\hat{\eta}$ iusticie; et ideo qd

de^o parcit in se pec

cantibus; et miseri-

cordia eius a pro-

genie i progenies:

et quia effectus mi-

sericordie magis re-

linet $\hat{\eta}$ iusticie: id

dens d^r nobis ma-

gis misericors $\hat{\eta}$ iu-

stus $\tau\bar{c}$. Nec mira-

si de modo sit mi-

sericors: habet enim

Triplex $\hat{\eta}$ triplex forū. Unus

rum dei. est in p̄fenti vita co-

tias misericordie:

quia modo miseri-

cordia audit cau-

sas: et iusticia facit

ferias. $\hat{\eta}$ dicitur

Esa.16.b. Preparabitur in misericordia solū eius.

E Ideo oēs cauſas iusticia mittit ad thoro-

Web.4.d. num gratiæ. vnde dicitur: Adeamus cum

fiducia ad thronum gratiæ eius: vt miseri-

cordiam cōsequamur. Aliud forū erit i

iudicio extremo: quod erit puræ iusticie;

vbi iusticia audit cauſas: et misericordia

facit ferias. Et ideo misericordia oēs cauſas

deinceps remittit ad solium iusticie.

Esa.9.b. Unde dicitur: Super solū dāvid et sup

regnū eius sedebit: vt sūm̄ illud: et cor-

roboret in iudicio et iusticia: a modo et us

et in sempiternū. Tertiū forū erit in pur-

gatorio: qd est forū mixtū: qz ibi erit iusti-

cia que pgnā infliget: et misericordia q glo

P̄.3.8 8.c. rīa dabit. vii: Misericordia et veritas p̄-

cedēt faciē tuā: et ibi existē dicere potest

P̄.5.100.3. illud: Misericordia et iudiciū cātabo tibi do-

mīne. Et duo hēc audiū: qz p̄tās dei est et

tibi dñe misericordia: qz tu reddes vñicui

qz iūcta opa sua $\tau\bar{c}$. Tēz. Donec redde-

ret vñuerū debitu. Vbi notandū: qz du-

plicē dicit̄ p̄tā redire. P̄io: qz nō rede-

ant qz ad maculā vel reatū: qz qz ad in-

gratitudinē: qz es̄ post acceptā remissiōe

ad peccatum vadit/ grauit̄ delinqūt̄
ingratū tanto beneficio existit: et ita in-
gratitudo peccati recidiūris aggrauat:
qz pgnā peccatorum pr̄teritorū videtur
secūm̄ reducere. Unde dicit̄ in decretis:

Iteratio colp̄ in-
ducit aggrauat̄
pgn̄. ii. q. viii. b. q.

Secundo dicit̄ redire quantū ad

pgnā substātiālē

sicut em̄ in celo est

vñus denariū: id

est vna beatitudo

substātiālis: licet

vñus magis ale-

ro percipiat. Un-

de d̄ hoc dicit̄ apo-

stolus. Sicut stel-

la differt a stella in

claritate $\tau\bar{c}$. Unde

etia magister sente-

tia. lib. iii. distin-

ctio. dicit̄: Elect⁹ ab

electo differt in claritate mentis et corpo-

ris. $\hat{\eta}$ dicitur: In domo patris mei mā

stiones multe sunt $\tau\bar{c}$. Sic in inferno est

vñus pena substātiālis per modū damni:

scilicet carentia vñonis diuine: alia p mo-

dum sensus: scz vermis et ignis: et vera p-

ena debetur pro quolibet peccato mor-

ali: scz p̄m plus vel minus. Dicunt ergo

peccata redire: qz recidiūri eadem pena

debetur genere que prius: licet sit maior.

Vnde dicitur: Qui in vno offendit/ factus

est omnium rūs.

E Beuntes pharisei consili/ Potilla

Hanc historiā dicit dominus anno ei⁹

xxiiij. q. kalendas Aprilis. feria. iii. luna

vii. iuditione. vi. Ante initium illius enā

geli⁹ scribit sanctus Hatchetus in p̄ce-

denti capi. qz christus loquebatur principi-

pibus iudeorū et phariseis parabolā istaz

dicit̄: Homo pater familiās plātauit vi-

neā: et locauit eā agricolis. Lū ab eō p̄

fructuum appropinquāset: milite seruos

Dominica. XXIII. post octa-
uas Pentecôte.

E N il
Elo tēpo-
re. Abeun-
tes pharisei

A suos ad agricolas ut acciperent fructus eius. Et agricole apprehensis seruis eius alium ceciderunt: alium occiderit: alium vero lapidauerunt. Nonnime misit ad eos filium suum dicens: Verebuntur for stan filium meum. Agricole vero apprehensum eum ei cerunt extra vineam et occiderunt. Et cum audirent priores sacerdotum parabolam istam: cognoverunt quia de ipsis diceret. Et querentes eum tenebre timuerunt turbas: quia sicut prophetam eum habebant et relicto eo. Abeyentes pharisei. Unde Chrysostomus. ab ipso christo. a **C**onsilium inierunt: ut caperent iefū in sermone. Ly. quia non poterant eum capere in malo opere. Et quia scilicet homo in verbis q̄ in factis. b **C**Et mittunt ei discipulos suos. Lyra. quasi homines sibi incognitos p̄m esti mationē eoz: vt corā ipsius audacius loq̄ retur: et laxaret lingua ad aliqd dicendū: vñ posset capi in verbis. c **L**ū hero. Ly. illi herodiani erāt milites herodis q̄ interfecit Ioannem baptistā: et venerat ad diē festō in hierlm: qz ista q̄stio fuit facta feria. iii. aī. passionē christi. Et de herode legiē q̄ ip̄e erat. p̄tū in hierlm in die passionis christi: qz venerat in hierlm ppter solēnitatē p̄schale: sic q̄ milites herodis missi sunt cū discipulū p̄bariseorū: vt discipuli phariseoz possent eū cage in sermone

a milites herodis statim caperent eum: vt puniret in corpore: sic q̄ p̄tē q̄liter maliciose agebat cōtra eū sibi adulādo: vt faciliter iduceret eū ad dicēdū aliqd cōtra prātē ce sar. d **D**icē. Abgr̄ sci. qz verat es tē. doces. Ly. sci in lana doctrina.

Coniaminiter cōgregauerunt. q̄quō possent eū occasione sermonis acculare corā pilato a cōnsilium inierunt ut caperent ie b sum in sermone. Et mittunt ei dī s ad eum s̄ quas ignoras ne magistrōs formidaret: et sic magis loquendo lingua laxaret. s̄ i. seruis de potestate herodis c Típulos suos cū herodianis s̄ disūt ut audacē loquatur dicētes: Abagister scim⁹ quia d̄ s̄ vox tuoz verat es: et viam dei in veritate s̄ nemē formidas doces: et non est tibi cura de ali e s̄ sit cuius quo: non enim respicis personā cūs emittentie. s̄ cōcludat ex p̄dictio s̄ expectam⁹ in hoīm: Dic ērgo nobis qd̄ tibi vi dicūm tuum.

Def: licet censū dare cesari an nō: s̄ post q̄ cognovit maliciā Lōgnita aut̄ iesus neq̄tia eoz dī s̄ qualis ignorē s̄ deceptores xit: Quid me tentat hypocrite: s̄ nūni figurā s̄ annui ostēdite mihi nūmisima census. b

maliciose p̄ponebat christo: cogitauerūt em̄ itra se: aut̄ r̄ndebit. p̄ nob̄ aut̄ p̄ celare aut̄ oīno tacebit: si r̄ndebit. p̄ nob̄ nos nō debem⁹ soluere tributū: tūc icurret indignatioz celare: et statī milites herodis capiēt eū vt puniaē: si r̄ndebit. p̄ celare q̄ debem⁹ soluē tributū: tūc icurret indignatio nē p̄lī: si oīno tacebit: tūc dicem⁹: qz veritatē timer dicere. ppter timorē humānū. g **C**ologi. at le. ne. eq. tē. Ly. q. d. n̄ qrit̄. vitatē addiscere: sed me v̄bis capere. b **O**stē. mī. tē. i. nūmū q̄ das. p̄ celā

Dominica.XXIII.post octa. Pente.

E anno imperatori. a C At illi obtu. t̄c.
Ly. q; ille nāmus q; debebat p anno cē
su a q̄libet capitaneo dom⁹: valebat decē
pūnos vsuales: rō vocabat denarius:

r̄ crat argenteus. b Et ait illi iesus:
cui⁹ ē imago hec
r̄ supseri. Ly. q;
imago celaris erat
impressa in illo: et

dederunt

At illi obtrulerunt ei denarium.

nomē ei⁹ i circuitu.

c Dicūt ei⁹ ce⁹

Un Hiero. Lybe

rū: sub q; passus est

b Et ait illis ielus: Lui⁹ est imago

dās. d Lunc

ait il. Red. er. A

sūt ce. cesa. Bo.

Sic tributū et pe-

cunias: p quas p̄f

temini vos vere s̄b

lectos esse illi.

e C Et que sunt

dei deo. i. decias

pūnias r̄ oblatio-

nes atq; victimas:

f sic fecit ipse ch̄st⁹

q reddidit tributa

cesari p̄f e r̄ p. Pe

tro: a deo reddidit

que dei patr⁹ sunt

faciens voluntatē

eius semper.

Postilla

Thōque⁹
te ie. ad

ill. t̄c.

Dat. ix.

Dar. v. Luc. viii.

Historia hui⁹ euā.

facta ē anno ch̄st⁹

xxxi. iij. id⁹ noue. fe-

ria. iij. luna. vii. id⁹

tiōe. iij. An initū

ill⁹ euā. scribit san-

ct⁹ Dat. in eo. ca-

q; discipuli iōānis

baptist⁹ accesserūt

ad ielū dicētes: q;

re nos et pharisi

sc̄iunā fr̄q̄nter:

discipuli aut̄ tuī nō

ieunāt. At illi iesus: Nunqđ p̄t filū sp̄o H
si q̄diū cū illis est sp̄o lugere: ventent
aut̄ dies cū ab eis auferet̄ sponsus: r̄ tāc
ieunabūt. Lunc seq̄s euā. hoc. f L o/
quē. le. ad tur. t̄c. Ly. qualis aut̄ fue-

rit p̄nceps iste non

erpm̄hicis; s̄latis

loc̄ habet̄ vbi d̄:

q; erat p̄nceps sy

nagoge noī iār. Q. u.

Judei em̄ habebāt̄

tm̄ vñū regnū vbi

poherant̄ offere r̄

imolare. s. i. hierib̄

sz i alīs ciuitatib̄

r̄ vñlis habebāt̄ lo

ca de minimata i q̄b̄

conueniebat pp̄ls

ad orādū r̄ ad audi-

endū v̄bū d̄r tra-

ctādū debis q̄ p̄t

nebāt ad cōmūnē

vtilitatē pp̄ls: r̄ ille

q̄ perat: cui⁹ aut̄e

cōgregatio fiebat̄

dicebat̄ p̄nceps sy

nagoge et r̄ etat̄

iste q̄ accessit ad ie-

su. g L Etado.

ej. hōlit̄: q; cec̄

dit ad pedes ei⁹. s.

faciendo sibi reue-

rentiam debitam.

b Dicēs d̄c̄

filia m̄ea mo de-

fū. c. s̄. ve. ipo-

ma. t̄c. Sed alibi

q̄ d̄c̄ etā esse in zā

extremis. Et etiam

dr̄ q̄ morebat̄. Et

h̄e vez q̄ p̄ recel-

lit ab ea: s̄z an̄j ve-

nit ad ielū mortua

ē. xp̄ q̄ nūcūvene-

rū d̄ domo: q̄ dice-

runt: Moli verare

magistrū: q̄ defun-

cta est filia ena: cre-

destes q̄ ch̄stus

Fil
lo tēpo-
predicante
re: Loquēt̄
iesus ad tur-
bas: Ecce
iudeorū dicas
cesari p̄n-

cessus vñ
accessit r̄ ad
reuerentiam fecit.
dr̄abat̄ eū dicas: Bñe filia m̄ea
mortua

modo defuncta est: sed yeni im-
poraliter
corporaliter
terum
pone manū tuā sup̄ eā et viuet.